

Оцінка інноваційного потенціалу проекту	Оцінка сильних сторін і перспектив проекту.	Вірогідність маркетингової інформації. Точне визначення параметрів структурування сукупності проектів.
Моніторинг проектів	Оцінка досягнення проміжних і кінцевих цілей проекту.	Оцінка параметрів і характеристик проекту, які змінюються в часі.
Вибір партнерів по реалізації проекту	Відбір партнерів для успішної реалізації проекту залежно від спрямованості підприємства.	Оцінка відповідності обраного партнера виконаного їм етапу інноваційного процесу.

С.М. КРАВЧЕНКО, аспірант Науково-дослідного центру індустріальних проблем розвитку НАН України

ПРИОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СФЕРІ НАУКОЄМКОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ

Сучасні досягнення України в міжнародному вимірі конкурентоздатності економіки, рівня розвитку і особливо ефективності функціонування національної інноваційної системи є недостатніми для забезпечення сталого розвитку вітчизняної економіки, гарантованої національної безпеки, виходу в найближчій перспективі за рахунок економічного зростання на європейські стандарти життя українських громадян. Головна проблема полягає в тому, що результативність, якість функціонування і структура креативної частини національної інноваційної системи – сектору досліджень і розробок, освіти, винахідництва – не повною мірою відповідають потенційним потребам інтенсивного розвитку економіки. З іншого боку, структурно відстала, технологічно низькоукладна вітчизняна економіка, отримана у спадок від СРСР, а також система підприємництва, що склалася під впливом нав'язаних Україні ззовні неоліберальних реформ, залишаються вкрай несприйнятними до сучасних досягнень науки та технологічних інновацій.

Для ефективного вирішення цієї проблеми необхідно

визначити вихідні позиції основних компонентів національної інноваційної системи, ступінь їх відповідності вимогам інноваційно-інвестиційної моделі розвитку, виявити слабкі сторони і перепони, що гальмують такий розвиток, а також наявні переваги і потенційні можливості щодо здійснення узгоджених системних змін [1,2**Ошибка! Источник ссылки не найден.**].

Сучасний стан наукової сфери України обумовлено довгостроковим негативним впливом загальноекономічних проблем, пов'язаних зі структурною деформованістю економіки країни, домінуванням в ній низькотехнологічних галузей і укладів, виробництв продукції з низьким рівнем доданої вартості, які об'єктивно малосприйнятливі до сучасних наукових досягнень.

Застарілість сучасної технологічної бази науки, безвідповідальне ставлення до приведення її у відповідність до сучасних вимог фактично унеможливають проведення в Україні досліджень на світовому рівні без допомоги зарубіжних партнерів, яка часто є небезкорисною: чимало значущих досягнень українських вчених стають інтелектуальною власністю інших країн. Майже половина наукових кадрів України витрачає свій творчий потенціал здебільшого в інтересах зарубіжних замовників.

Тривалість переходу національної економіки до інноваційної моделі розвитку залежать від наявного у країні інноваційного потенціалу, зокрема: мережі наукових організацій; насиченості економіки науковими кадрами та освіченості робочої сили; обсягів фінансування наукової і науковоотехнічної діяльності; рівня інноваційної активності промислових підприємств та динаміки виробництва інноваційної продукції; наявності платоспроможного попиту на інноваційну продукцію[4**Ошибка! Источник ссылки не найден.**].

Кількісні показники, що характеризують наукову і науковоотехнічну діяльність в Україні, є загалом порівнянними з відповідними міжнародними показниками і свідчать про наявність значного, але не досконало структурованого науковоотехнічного потенціалу.

Провідними центрами наукоємних технологій є "три кити" сучасної світової економіки - США, Японія і Західна Європа. Західна Європа в міру просування об'єднувального процесу

помітно зміцнює свої позиції і в перспективі може, принаймні, зрівнятися з США. Сукупні показники ЄЕС вже сьогодні значно випереджають японські. В останнє десятиліття помітним і в якійсь мірі знаковим явищем на світовому ринку високих технологій стало швидке просування країн Південно-Східної Азії та Китайської Народної Республіки. У виробництві обчислювальної техніки та телекомунікаційного обладнання вони вже сьогодні займають солідні позиції і стрімко нарощують свою частку світового ринку [1,2**Ошибка! Источник ссылки не найден.**].

Пріоритетними напрямками розвитку науки і техніки на період до 2020 року в Україні є [3**Ошибка! Источник ссылки не найден.**]:

1) фундаментальні наукові дослідження з найбільш важливих проблем розвитку науково-технічного, соціально-економічного, суспільно-політичного, людського потенціалу для забезпечення конкурентоспроможності України у світі та сталого розвитку суспільства і держави;

2) інформаційні та комунікаційні технології;

3) енергетика та енергоефективність;

4) раціональне природокористування;

5) науки про життя, нові технології профілактики та лікування найпоширеніших захворювань;

6) нові речовини і матеріали.

Отже, у відповідності до наведених пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки основними напрямками розвитку державної інвестиційної політики в цій сфері є [3**Ошибка! Источник ссылки не найден.**]:

проведення децентралізації інвестиційного процесу;

перехід від безповоротного фінансування підприємств до кредитування їх на платній і безповоротній основі;

посилення державного контролю за цільовим витрачанням коштів бюджету, спрямованих на інвестиції;

збереження ролі держави як стратегічного інвестора в області найважливіших виробництв життєзабезпечення, соціальной сфері, суспільно значимих об'єктів, не привабливих для приватних інвесторів;

використання централізованих інвестицій на реалізацію ефективних і швидко окупних об'єктів, розширення практики їх пайового фінансування;

стимулювання приватних і іноземних інвестицій, вдосконалення нормативної бази, надання гарантій і страхування інвестицій.

Таким чином, спільна співпраця держави та приватних інвесторів в галузі наукоємних виробництв сприятиме їх розвитку, що позитивно вплине на підвищення рівня її конкурентоспроможності на світовому ринку.

Література: 1. Абдулов А.Н., Кулькин А.Н. Наукомісткі технології і їх роль в сучасній економіці. // Весник РФФИ №3(29), 2002 2. Геєць В.М., Семиноженко В.П. Інноваційні перспективи України. – Харків : Константа, 2006. – 272 с. 3. Закон України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» N3421-IV (3421-15) від 09.02.2006, ВВР, 2006, N 22, ст.199 4. epp.eurostat.ec.europa.eu